Lietas arhīva Nr. C-4277-21/32
ECLI:LV:RVPT:2021:1005.C30427721.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 5.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnesis A.Vasiļevskis
ar tiesas sēdes sekretāru A.Skutānu
piedaloties prasītājai /pers. A/, prasītājas pārstāvei /pers. B/, atbildētājam /pers. D/, atbildētāja pārstāvei /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ (turpmāk – prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret /pers. D/ (turpmāk – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā prasītāja norāda, ka 2018.gada 21.augustā tika šķirta pušu laulība. Laulībā piedzimuši divi bērni – meita /pers. E/, par ko Siguldas novada Dzimtsarakstu nodaļā izdota dzimšanas apliecība Nr. LVDA011573, un dēls /pers. F/, par ko Rīgas pilsētas Ziemeļu Dzimtsarakstu nodaļā izdota dzimšanas apliecība Nr. /apliecības numurs/.

2018.gada 20.jūlijā starp pusēm tika noslēgta vienošanās par laulības šķiršanu, kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām, uzturlīdzekļiem bērniem, kopīgās mantas sadali un pabalstu laulātai. Atbilstoši vienošanās 3.2.punkta noteikumiem atbildētājam bija pienākums maksāt uzturlīdzekļus katram bērnam 200,00 EUR mēnesī līdz 2020.gada janvārim. Atbilstoši vienošanās 3.3.punkta noteikumiem 2020.gada janvārī pusēm bija jāpārskata bērnu uzturlīdzekļu apmērs un jānoslēdz jauna vienošanās.

Norāda, ka līdz 2020.gada janvārim atbildētājs veica maksājumus saskaņā ar vienošanos, bet no 2020.gada februāra atbildētājs vienpusēji samazināja bērnu uzturam nepieciešamo līdzekļu apmēru, un sāka maksāt vidēji 129,00 EUR mēnesī.

2021.gada februārī atbildētājs nav veicis maksājumus vispār. Ņemot vērā minēto un to, ka ar atbildētāju nav izdevies vienoties par jaunas vienošanās noslēgšanu, prasītāja bija spiesta celt tiesā prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmās daļas noteikumiem, vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Atbilstoši šīs normas otrās daļas noteikumiem, pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes, nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Civillikuma 177.pants nosaka, ka bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā norādīts, ka galvenie principi, pēc kuriem jāvadās, nosakot uzturlīdzekļus, ir bērnam nepieciešamo izdevumu apmērs un vecāku mantiskais stāvoklis.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmo daļu, tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras. Tātad – vispirms ir jāvērtē jautājums, kādas ir bērna vajadzības, un tikai pēc tam jāvērtē, kāds ir vecāku mantas stāvoklis un tā samērīgums ar bērna vajadzībām.

Norāda, ka pušu dēls /pers. F/ apmeklē /nosaukums/ izglītības iestādi, kā arī interešu izglītības nodarbības Robotikā, vispusējā fiziskajā sagatavotībā un tenisā, angļu valodā, kā arī logopēda nodarbības. Tāpat dēls apmeklē interešu izglītības programmu – Bērnu un jauniešu fitnesa nodarbības. Pušu meita /pers. E/ mācās /nosaukums/ 1.klasē un apmeklē nodarbības robotikā, slidošanā, keramikā, dejo skolas tautas deju kolektīvā/nosaukums/, un dzied korī. Tāpat meita apmeklē baleta un dejošanas nodarbības deju skolā "/nosaukums/".

Aprēķinot bērniem nepieciešamo izdevumu apmēru gada griezumā konstatējams, ka izdevumi bērnu uzturam ir vidēji 1453,90 EUR mēnesī jeb 726,50 EUR par katru bērnu. Minēto apliecina prasības pieteikumam pievienotais uzturlīdzekļu aprēķins un pierādījumi, kuri aprēķinu pamato. Katra pozīcija ir aprēķināta no 2019.gada attiecīgā mēneša līdz 2020. gada attiecīgajam mēnesim.

Norāda, ka no uzturlīdzekļu aprēķina konstatējams, ka mājokļa nodrošināšanai nepieciešamās izmaksas ir 277,03 EUR mēnesī; auklītes, uzkrājuma bērniem un Tele2 pieslēguma nodrošināšanai nepieciešamās izmaksas – 395,94 EUR mēnesī; izmaksas par pulciņiem bērniem – 77,83 EUR mēnesī; ēdināšana bērnudārzā – 44,61 EUR mēnesī; izmaksas par logopēda nodrošināšanu dēlam un friziera pakalpojumu nodrošināšana abiem bērniem – 39,92 EUR mēnesī; papildus maksājumi bērnudārzā dēlam un baletā meitai vidēji –24,77 EUR mēnesī. Tāpat bērniem tiek nodrošināts ēdiens, apģērbs, mājokļa iekārtojums atbilstoši bērnu vajadzībām, higiēnas preces, medikamenti, rotaļlietas un citas, bērnu pilnvērtīgai attīstībai nepieciešamās preces, kas kopā mēnesī abiem bērniem vidēji sastāda 593,79 EUR.

Vērtējot bērniem nepieciešamo uzturlīdzekļu apmēru, jāņem vērā, ka uzturlīdzekļu aprēķinā nav iespējams paredzēt visas dzīves situācijas un tam vecākam, pie kura bērni dzīvo, vienmēr būs papildus jāsedz vēl neparedzētie izdevumi. Tādēļ nav iespējams ar rakstveida pierādījumiem pierādīt pilnīgi visus izdevumus, kas saistīti ar bērna uzturēšanu. Taču, kā norāda Augstākās tiesas Civillietu departaments savā 2011. gada 18. maija spriedumā lietā Nr. SKC 863/2011 – tiesa var atbrīvot lietas dalībniekus no pierādījumu iesniegšanas, ja tā atzīst par vispārzināmu, ka bērnam uzturēšanas izdevumos iekļaujami izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, higiēnas piederumiem u.t.t. Tā kā šīm empīriskām patiesībām (uz pieredzi pamatotām patiesībām) nav faktisku apstākļu nozīmes, bet tās ir tikai secinājumi un loģiski slēdzieni no zināmiem faktiem, tad tās pusēm nav jāpierāda, bet pati tiesa izlieto empīriskās patiesības kā loģiska slēdziena locekļus *(Bukovskis V. Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., 333.-336.lpp.)* (Civilprocesa likuma 96.panta pirmā daļa). Ņemot vērā minēto judikatūras atziņu, prasītāja iesniedza pierādījumus par tiem izdevumiem, kuru apmēru prasītājai ir iespējams pierādīt.

Norāda, ka vērtējot atbildētāja mantisko stāvokli no publiskajos reģistros pieejamās informācijas, konstatējams sekojošais – 1) atbilstoši

uzņēmumu datu bāzes Lursoft datiem atbildētājs ir līdzīpašnieks /nosaukums/, kā arī ir šī uzņēmuma valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt uzņēmumu atsevišķi. No Būvniecības informācijas sistēmas datiem konstatējams, ka uzņēmums /nosaukums/ reģistrēts būvkomersantu reģistrā, un tā darbības sfēras ir arhitekta prakse, ēku konstrukciju būvprojektu ekspertīze un siltumapgādes, ventilācijas un gaisa kondicionēšanas sistēmu būvprojektu ekspertīze. Tāpat no Būvniecības informācijas sistēmas konstatējams, ka atbildētāja darbības sfēra ir arhitekta prakse. Savukārt no informācijas par būvkomersanta darbību un vidējo būvniecībā nodarbināto skaitu konstatējams, uzņēmuma ieņēmumi no sniegtajiem būvniecības pakalpojumiem 2019.gadā bijuši 127246,00 EUR apmērā; 2) atbilstoši uzņēmumu datu bāzes Lursoft datiem atbildētājs ir vienīgais /nosaukums/ kapitāldaļu turētājs; 3) no ieraksta /nosaukums/ mājas lapā konstatējams, ka atbildētājs uzņēmumā darbojas kā sertificēts arhitektūras eksperts; 4) no Būvniecības informācijas sistēmas datiem konstatējams, ka atbildētājam ir sertifikāts specialitātē – būvekspertīze, savukārt kā darbības sfēra norādīta – būvprojektu arhitektūras risinājumu ekspertīze; 5) no zemesgrāmatā pieejamās informācijas konstatējams, ka atbildētajam pieder trīs nekustamie īpašumi – nekustamais īpašums /adrese/, nekustamais īpašums /adrese/ un nekustamais īpašums /adrese/.

Norāda, ka prasītāja strādā /nosaukums/un atalgojums vidēji mēnesī sastāda 1660,00 EUR, kā arī prasītājai pieder nekustamais īpašums /adrese/, kurš ir prasītājas un pušu bērnu vienīgais mājoklis. Dzīvoklis prasītājas īpašumā palika pēc laulāto kopīgās mantas sadales, un par to šobrīd vēl tiek veikti kredītmaksājumi.

Vērtējot atbildētāja mantisko stāvokli konstatējams, ka tas ir pietiekams, lai segtu pusi no bērniem nepieciešamajiem izdevumiem, proti, 363,25 EUR apmērā par katru bērnu. Šāds izdevumu apmērs no atbildētāja puses ir atzīstams par atbilstošu viņa mantas stāvoklim un samērīgs ar izdevumiem, lai nodrošinātu bērnu uzturēšanu un viņu vajadzības tādā līmenī, kāds tas bijis līdz šim.

Norāda, ka nosakot uzturlīdzekļu apmēru un vērtējot tā samērīgumu, jāņem vērā apstāklis, ka prasītāja bērnu uzturēšanā iegulda ne tikai finansiālos līdzekļus, bet arī savu darbu, proti, prasītāja ved meitu uz skolu, dēlu uz bērnudārzu, uz pulciņiem, pie ārstiem, palīdz pildīt mājasdarbus u.tml.

Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, prasītāja lūdz tiesu, piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai līdzekļus dēla /pers. F/ uzturam 363,25 EUR apmērā ik mēnesi līdz brīdim, kad bērns pats varēs sevi apgādāt, līdzekļus meitas /pers. E/ uzturam 363,25 EUR apmērā ik mēnesi līdz brīdim, kad bērns pats varēs sevi apgādāt, visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt, ka spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu bērniem izpildāms nekavējoties.

2021.gada 19.martā tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst.

Atbildētājs norāda, ka ar 2018.gada 20.jūlija vienošanos uzturlīdzekļu apmērs katra bērna uzturam tika noteikts 200,00 EUR apmērā. Papildus atbildētājs katru mēnesi prasītājai maksāja pabalstu 350,00 EUR apmērā, lai prasītāja varētu pabeigt studijas un uzsākt patstāvīgu dzīvi.

Pēc 2020.gada janvāra nekāda jauna vienošanās netika panākta prasītājas pārmērīgo prasību dēļ, tādēļ uzturlīdzekļus atbildētājs maksāja nedaudz virs valstī noteiktajā minimālajā apmēra – 240,00 EUR (sākot ar 2021.gadu –27,00 EUR), vēl aptuveni 150,00 EUR apmērā atbildētājs apmaksāja bērniem pulciņus un interešu nodarbības.

Norāda, ka atbildētāja jaunajā ģimenē 2019.gada decembrī dzimis bērns, kura uzturam arī nepieciešami līdzekļi. Atbildētāja ienākumi kopš 2018.gada jūlija nav palielinājušies, kā uzskata prasītāja, garantētie ienākumi sastāda vidēji 1100,00 līdz 1200,00 EUR mēnesī (atbildētājs ir uzņēmējs, līdz ar to peļņa nav prognozējama). Turklāt atbildētājam kopš 2021.gada 9.februāra anulēts būvekspertа sertifikāts, līdz ar to ienākumu palielināšanās nav paredzama, bet tieši pretēji – ir paredzama ienākumu samazināšanās. Līdz ar to atbildētāja finansiālās iespējas šobrīd pieļauj maksāt prasītājai uzturlīdzekļus tikai valstī noteiktajā minimālajā apmērā, nepieciešamības gadījumā arī turpmāk veicot apmaksu par pulciņiem un ārpusskolas nodarbībām.

Attiecībā uz prasītājas iesniegto uzturlīdzekļu aprēķinu atbildētājs vēlas norādīt, ka tas ir ļoti pārspīlēts, jo divu 6 un 7 gadus vecu bērnu uzturam nav nepieciešami 1453,90 EUR mēnesī.

Norāda, ka dzīvoklis, kurā dzīvo prasītāja un bērni, tika iegādāts nolūkā nodrošināt bērnus ar dzīvesvietu pēc laulības šķiršanas. Atbildētājs noformēja kredītu un no saviem uzkrājumiem veica pirmo iemaksu, kā arī līdz laulības šķiršanai viens pats veica kredīta maksājumus. Līdz ar to atbildētājs uzskata, ka pēc laulības šķiršanas prasītājai pašai ir jāsedz pārņemtās kredītsaistības, jo, šķirot laulību, dzīvokli atbildētājs atstāja prasītājai un bērniem.

Norāda, ka atbildētājs piekrīt uzturlīdzekļu aprēķina pozīcijai par komunālajiem pakalpojumiem, ja norādītā summa aprēķināta tikai par bērnu daļu (neņemot vērā pašas prasītājas daļu).

Atbildētājs nepiekrītu maksājumu pozīcijai – uzkrājums nākotnei, tā kā tā ir prasītājas izvēle, jo prasītāja var savus brīvos līdzekļus ieguldīt bērnu nākotnei. Par savu bērnu nākotni atbildētājs domās pats savu finansiālo iespēju robežās.

Norāda, ka nav iesniegti pierādījumi par auklei maksāto darba algu 340,00 EUR mēnesī, līdz ar to nav zināms, cik bieži tiek izmantota aukle, jo no bērnu teiktā atbildētājam zināms, ka viņi vienmēr atstāti vieni paši mājās un meita viena pati iet uz skolu.

Bērnu papildnodarbības atbildētājs apmaksā pats un ir gatavs to darīt arī turpmāk. Tādējādi atbildētājam ir iespēja no pasniedzējiem saņemt informāciju par bērnu sekmēm, jo prasītāja atbildētājam neko nestāsta, līdz ar to atbildētājs šo uzturlīdzekļu aprēķina pozīciju neatzīst.

Atbildētājs neatzīst uzturlīdzekļu aprēķina pozīciju – ēdināšana bērnudārzā, jo ēdināšanu nodrošina pašvaldība, bet skolās bērniem ēdināšana ir bezmaksas, kā arī neatzīst pozīciju – neregulāri papildmaksājumi bērnudārzā un baletā, jo nav ticis informēts par šādu ieguldījumu nepieciešamību.

Norāda, ka pozīcija apģērbs un apavi ir pārspīlēta, jo atbildētājs apšauba, ka prasītāja bērnu apģērbam tērē 759,80 EUR gadā. Atbildētājs pieļauj, ka prasītāja bērnu apģērbam tērē ne vairāk kā 400,00 EUR gadā. Arī atbildētājs pats pērk bērniem apģērbu, taču, ja tas tiek paņemts līdzi pie prasītājas, tad bērni nākamajā reizē to atved atpakaļ, jo prasītājai nepatīkot. Prasītāja bērniem nedod līdzi apģērbu, kad bērni uzturas pie atbildētāja.

Atbildētājs neatzīt maksājumus 1648,13 EUR apmērā gadā bērnu istabas labiekārtošanai, jo jaunajā dzīvoklī atbildētājs bija veicis remontu, līdz ar to bērniem bija nepieciešamās mēbeles. Ja prasītāja vēlējās kaut ko pārkārtot, viņa to varēja darīt sava budžeta iespējās.

Atbildētājs nepiekrīt tam, ka rotaļlietu iegādei nepieciešami 553,87 EUR gadā. Bērniem bieži tiek dāvinātas rotaļlietas, turklāt bērni ir rādījuši, ka viņiem ir atdotas paziņu bērnu rotaļlietas.

Atbildētājs nepiekrīt maksājumu pozīcijai – Dārtas skaistumkopšana, kas sastāda 204,58 EUR gadā (17,05 EUR mēnesī), tā kā meitai ir 7 gadi, kā arī atbildētājs nepiekrīt maksājumu pozīcijai – hobiji, kas sastāda 659,61 EUR gadā, jo atbildētājam nav zināms, ko prasītāja domājusi ar apzīmējumu "/pers. E/ dārza prieki", bet velosipēdu iegādē atbildētājs ir ar mieru piedalīties, ja bērniem tie būs nepieciešami.

Atbildētājs neatzīt maksājumu pozīciju – izklaide, jo katrs no vecākiem pats maksā par pasākumiem, kurus apmeklē kopā ar bērniem, tā kā bērni ir pārāk mazi, lai vieni paši dotos uz kino vai atrakciju parku.

Atbildētājs uzskata, ka bērnu uzturam (mājoklim, ēdināšanai, apģērbam u.c.) ir pietiekami uzturlīdzekļi likumā noteiktajā minimālajā apmērā ar noteikumu, ka arī turpmāk atbildētājs apmaksās bērnu interešu izglītību.

Attiecībā uz prasītājas norādīto par atbildētājam piederošajiem nekustamajiem īpašumiem, atbildētājs vēlas norādīt, ka dzīvoklis /adrese/ tiek izmantots atbildētāja uzņēmējdarbības vajadzībām kā birojs, savukārt vienistabas dzīvoklis /adrese/, kas iegādāts laulības laikā, ir izīrēts, bet īres maksa sedz tikai ikmēneša kredīta maksājumus. Arī no lauku mājas /nosaukums/, kurā dzīvo atbildētāja māte un, kuru atbildētājs apmeklē brīvdienās, nekādu peļņu atbildētājs negūst.

Savukārt, attiecībā uz ienākumiem no uzņēmējdarbības, atbildētājs vēlas norādīt, ka /nosaukums/ir uzņēmums, kurā atbildētājam pieder tikai 20% kapitāla daļu un atbildētājs nav patiesā labuma guvējs. /nosaukums/, kurā atbildētājs ir patiesā labuma guvējs, ir mikrouzņēmums, kurā 2020.gada peļņa

sastādīja 1976,00 EUR.

Norāda, ka prasītāja maldina tiesu, norādot, ka atbildētājs nav samaksājis uzturlīdzekļus par 2021.gada februāra mēnesi. Atbildētājs nekad nav izvairījies no pienākuma uzturēt savus bērnus un ir maksājis uzturlīdzekļus gan par 2021.gada janvāri, gan februāri, gan martu.

Tiesas sēdē prasītāja uzturēja prasību, pamatojoties uz tajā norādītiem motīviem, lūdza to apmierināt pilnībā.

Atbildētājs tiesas sēdē prasību atzina daļā par uzturlīdzekļu piedziņu katram bērnam 160,00 EUR apmērā ik mēnesi. Par prasības atzīšanu daļā tika veikts paraksts tiesas sēdes protokola pielikumā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus 363,25 EUR apmērā ik mēnesi katra bērna uzturam.

Ņemot vērā to, ka bērnu dzīvesvieta ir pie prasītājas, par ko pusēm lietā nav strīda, tad prasītājai ir tiesības saņemt regulāri līdzekļus bērnu uzturam, un atbildētājam nosakāms pienākums veikt prasītājai regulārus uzturlīdzekļu maksājumus bērna uzturēšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10. panta pirmā daļa noteic, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina viņa pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Atbilstoši Civillikuma 177. panta ceturtās daļas noteikumiem bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Tiesa konstatē, ka pušu dēlam /pers. F/ ir 7 gadi, bet meitai /pers. E/ ir 8 gadi. Bērni mācās skolā.

Atbildētājs tiesas sēdē norādīja, ka viņa finansiālais stāvoklis ļauj maksāt uzturlīdzekļus 160 EUR apmērā katram bērnam. Šādā apmērā atbildētājs atzina prasību.

Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumi Nr. 37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteic minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no minimālās mēneša darba algas , bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no minimālās mēneša darba algas.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr. 656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" valstī noteiktā minimālā darba alga šobrīd ir 500 EUR.

Tādējādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam no septiņu gadu vecuma ir 150 EUR mēnesī.

Līdz ar to secināms, ka atbildētāja atzītais uzturlīdzekļu apmērs tikai nedaudz pārsniedz minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Konstatēts, ka prasītāja veikusi aprēķinu bērnu uzturēšanai nepieciešamajiem līdzekļiem, norādot, ka bērnu uzturam ik mēnesi vidēji ir nepieciešami 1453,90 EUR, no kuriem atbildētājam jāsedz 726,50 EUR mēnesī, kas veido 50 % no visas summas.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājai, kuras ikdienas aizgādībā atrodas bērni, ir regulāri izdevumi, kas saistīti ar bērnu vajadzību vislabāko nodrošināšanu, un tiesai pēc būtības nav pamata tos apšaubīt, jo tie ietver izdevumus par bērnu nodrošināšanu ar mitekli, pārtiku, apģērbu, higiēnas precēm, medikamentiem.

Lai pareizi noteiktu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesai jānoskaidro, kāda summa ir nepieciešama bērna uzturam, jāizvērtē katra vecāka mantiskais stāvoklis un spēja pieprasīto summu maksāt, jāsadala nepieciešamā uzturlīdzekļu summa proporcionāli katra vecāka mantas stāvoklim un ieguldījumam bērnu uzturēšanā (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015. gada 15. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-1096/2015*).

Personas mantisko stāvokli raksturo izdevumu apjoms un to veids, ienākumi un izdevumi, sadzīves kvalitāte, uzkrājumi un ieguldījumi, kā arī tas, vai personai pieder kustamā vai nekustamā manta, vai cita manta, no kuras iespējams gūt ienākumus.

No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – VSAA) izziņas secināms, ka 2020.gadā prasītājas ienākumi bijuši 17 084,33 EUR gadā pirms nodokļu nomaksas, kas ir vidēji 1423,69 EUR mēnesī, savukārt 2021.gadā laika periodā no janvāra līdz jūnijam atbildētāja guvusi ienākumus 9745,92 EUR, kas ir vidēji mēnesī 1624,32 EUR.

Saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta izziņu prasītājas ienākumi 2020.gadā ir bijuši 18607,42 EUR, bet 2021.gadā 10033,47 EUR.

No VSAA sniegtās informācijas par atbildētāja ienākumiem secināms, ka 2020.gadā atbildētājs guvis ienākumus 14812,54 EUR, kas ir vidēji 1234,38 EUR mēnesī, savukārt 2021.gadā laika periodā no janvāra līdz jūnijam atbildētājs guvis ienākumus 3018 EUR, kas ir vidēji 503 EUR mēnesī.

Atbildētājs norāda, ka ik mēnesi veic uzturlīdzekļu maksājumu minimālajā apmērā. To, ka atbildētājs veic uzturlīdzekļu maksājumus minimālajā apmērā, neapstrīd prasītāja.

Prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka viņai ir trīs darba vietas. Viņas ienākumi mēnesī ir 1400-1500 EUR. Pārbaudot Tiesu informācijas sistēmā pieejamo informāciju, tiesa konstatē, ka prasītājai pieder nekustams īpašums, bet transportlīdzekļa īpašumā nav. Prasītāja paskaidroja, ka viņai piederošais nekustamais īpašums ir viņas un bērnu vienīgais mājoklis.

Atbildētājs norāda, ka viņa ienākumi ir vidēji 1100 EUR mēnesī. 2021.gadā ienākumi samazinājušies. Pārbaudot Tiesu informācijas sistēmā pieejamo informāciju, tiesa konstatē, ka atbildētājam nepieder transportlīdzekļi.

Atbildētājs attiecībā uz viņam piederošajiem nekustamajiem īpašumiem norāda, ka dzīvoklis /adrese/, tiek izmantots viņa uzņēmējdarbības vajadzībām kā birojs, vienistabas dzīvoklis /adrese/ ir izīrēts, bet īres maksa sedz tikai ikmēneša kredīta maksājumus. Savukārt no lauku mājas/nosaukums/, kurā dzīvo viņa māte, nekādu peļņu negūst.

Attiecībā uz ienākumiem no uzņēmējdarbības atbildētājs norāda, ka /nosaukums/ ir uzņēmums, kurā viņam pieder tikai 20 % kapitāla daļu un viņš tajā nav patiesa labuma guvējs. /nosaukums/ kurā viņš ir patiesā labuma guvējs, ir mikrouzņēmums, kura 2020.gada peļņa sastādīja 1976 EUR.

Tiesa norāda, ka pierādījumu neesībai par dividenžu izmaksu atbildētājam nevar būt izšķiroša nozīme strīda pareizai izšķiršanai, jo peļņas sadales jautājuma izlemšana ietilpst vienīgi atbildētāja, kurš ir sabiedrības dalībnieks, kompetencē.

Judikatūrā jautājums par iespējamo slēpšanos aiz tā saucamā "korporatīvā plīvura" nolūkā apiet citu personu likumīgās tiesības ir ticis izvērtēts, atzīstot, ka strīdā par uzturlīdzekļu apmēra noteikšanu, izvērtējot uzturlīdzekļu maksātāja spējas un mantas stāvokli, tiesai ir jāņem vērā arī tie ienākumi, kurus personai nav objektīvu šķēršļu iegūt no tās pilnībā kontrolētas komercsabiedrības (*sk. Senāta Civillietu departamenta 2020. gada 30. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-466/2020*).

Ņemot vērā konstatēto, tiesa nekonstatē objektīvus šķēršļus atbildētājam gūt ienākumus no piederošajām kapitālsabiedrībām.

Izvērtējot atbildētāja mantisko stāvokli, tiesa ņem vērā arī, ka viņam pieder trīs nekustamie īpašumi, divi no kuriem ir nodoti citu personu lietošanā. Viens nekustamais īpašums ir nodots lietošanā atbildētāja piederošajai kapitālsabiedrībai faktiski bez atlīdzības.

Turklāt atbildētāja ienākumu no darba algas samazinājums 2021.gadā neliecina par viņa nespēju maksāt uzturlīdzekļus lielākā apmērā, bet gan par nevēlēšanos izmantot savu potenciālu un spējas nodrošināt sevi, ievērojot to, ka viņš ir darba spējīga persona ar augstāko izglītību un ilgstošu darba stāžu arhitektūras jomā. Tāpat tiesa vērtē kā objektīvi nepamatotus atbildētāja iemeslus, kuru dēļ joprojām ir apturēts viņa būvekspertа sertifikāts.

Tiesa konstatē, ka atbildētājam ir trīs nepilngadīgi bērni, no kuriem divi ir pušu kopējie bērni. Tādejādi tiesa secina, ka, nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, ir jāņem vērā tas, ka atbildētājam ir vēl viens apgādājams nepilngadīgs bērns, kuru atbildētājam ir jāuztur un kuru intereses arī ņemamas vērā.

Tiesa atzīst, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmēram jābūt atbilstošam ne tikai bērna vajadzībām, kuras atkarībā no apstākļiem var mainīties, bet arī samērīgam ar vecāka mantas stāvokli, tomēr tiesa uzskata, ka bērna intereses ir prioritāras, un situācija, kad bērns paliek bez pietiekamiem uzturlīdzekļiem, nav pieļaujama. Likumā noteiktais uzturlīdzekļu minimums ir piemērojams attiecībā pret tādu personu, kura kādu objektīvu un no personas neatkarīgu iemeslu dēļ ar savu darbu nevar gūt pietiekamus ienākumus.

Ņemot vērā abu vecāku ienākumus, nav pamata apšaubīt, ka, lai vislabāk nodrošinātu bērnu intereses, abi vecāki var atļauties bērnu uzturēšanai izlietot lielākus līdzekļus nekā minimālie uzturlīdzekļi.

Salīdzinot abu vecāku mantisko stāvokli, tiesa secina, ka atbildētāja mantiskais stāvoklis ir labāks nekā prasītājas.

Tiesa konstatē, ka prasītājas uzturlīdzekļu aprēķinā ir norādīti šādi ikmēneša maksājumi: mājoklis (kredīta nomaksa par dzīvokli – 156,40 EUR, komunālie pakalpojumi – 88,28 EUR, elektrība, televīzija – 28,41 EUR, gāze – 3,94 EUR) 277,03 EUR; regulāri maksājumi (bērnu nākotnes uzkrājums/apdrošināšana – 50 EUR, auklītes pakalpojumi – 340 EUR, meitas telefona pieslēgums – 5,94 EUR) 395,94 EUR; bērnu papildizglītība (dēlam teniss, robotika, angļu valoda – 42,50 EUR, meitai angļu valoda, sporta dejas, balets – 35,33 EUR) 77,83 EUR; ēdināšana bērnu dārzā (dēlam – 23,38 EUR, meitai – 21,23 EUR) 44,61 EUR; regulāri papildmaksājumi (dēlam logopēds – 25,25 EUR, dēlam matu griezums – 10,50 EUR, meitai matu griezums – 4,20 EUR) 39,92 EUR; neregulāri papildmaksājumi (bērnu dārza fonds – 5 EUR, sporta krekli – 0,83 EUR, bildes – 4,50 EUR, dāvanas personālam – 2,50 EUR, dāvanas bērniem Ziemassvētkos – 1,46 EUR, puķes – 4,46 EUR, meitas ekskursijas – 1,42 EUR, meitas baleta koncerti – 3,33 EUR) 24,77 EUR; ēdiens, ikdienas tēriņi 189,96 EUR; apģērbs, apavi 63,31 EUR; bērnu istabas labiekārtošana, uzturēšana (tai skaitā mēbeles, tekstils) 137,34 EUR; kancelejas preces, grāmatas 27,80 EUR; rotaļlietas 46,16 EUR; veselība 40,59 EUR; meitas skaistumkopšana 17,05 EUR; hobiji 54,97 EUR; izklaide 16,61 EUR.

Tiesa konstatē, ka prasītāja ir iesniegusi nepersonalizētus čekus par izdevumiem bērna uzturēšanai.

Tiesa ņem vērā, ka prasītāja ir atbrīvojama no pierādījumu iesniegšanas attiecībā uz tādiem bērna uzturēšanas izdevumos iekļaujamiem izdevumiem, kā, piemēram, izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, izglītības iegūšanai, tostarp ārpusskolas, higiēnas precēm (*sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā Nr.SKC-863/2011*).

Tiesa ņem vērā to, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu pēc tā prasījuma rakstura nav iespējams precīzi, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, noteikt konstantu piedzenamo uzturlīdzekļa apmēru (medicīniskie izdevumi atšķiras atkarībā no tā, vai bērns slimo; izdevumi par mājokli atšķiras ziemas un vasaras mēnešos utt.). Līdz ar to izdevumu pozīcijās, kuras ir mainīgas, tiesa var noteikt atlīdzību pēc sava taisnīga ieskata (*sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedums lietā Nr.SKC-863/2011*).

Uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērnu nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses. Turklāt likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam (*sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā Nr. SKC-863/2011*).

Tiesa, izvērtējot kāda summa ir nepieciešama bērnu uzturam, ņem vērā to, ka prasītājs ir iebildis daļai no uzturlīdzekļu aprēķina pozīcijām, bet daļai no pozīcijām iebildumus nav izteicis. Atbildētājs norāda, ka viņa finansiālais stāvoklis liedz maksāt uzturlīdzekļus vairāk kā minimālajā apmērā.

Tiesai nav šaubu par to, ka bērnu uzturam, bērna dzīvesvietas nodrošināšanai, apģērbam un apavu, zāļu iegādei, citiem izdevumiem, kas saistīti ar bērnu izglītības nodrošināšanu ir nepieciešami līdzekļi, taču tiesa norāda, ka uzturlīdzekļu apmērs nosakāms, vadoties pēc reāli nepieciešamiem izdevumiem, nevis vēlamiem vai potenciāli iespējamiem.

Iepazīstoties ar prasītājas aprēķinu, tiesa secina, ka tajā ir iekļauti izdevumi izklaidēm, rotaļlietām, telefonam un televīzijai, kas nav uzskatāmi par prioritāriem bērna nodrošināšanā ar uzturu atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24.panta pirmās daļas prasībām. Tiesas ieskatā nevar prasīt no otra vecāka uzņemties izdevumus par greznumlietām vai tādiem izdevumiem, kas nav būtiski nepieciešami, lai nodrošinātu primāri bērnu ar ēdienu, pajumti, apģērbu, skološanu, vai kas var būt aizvietoti ar tādiem, kas rada mazāku finansiālu slogu. Prasītāja nav norādījusi, ka šie izdevumi ir tieši saistīti ar bērnu izglītošanu.

Tāpat tiesa secina, ka prasītājas aprēķinā iekļauti izdevumi kredītsaistību segšanai un bērnu apdrošināšanai. Taču tiesas ieskatā prasītāja nevar prasīt no atbildētāja uzņemties šīs saistības, kuras uzņēmusies pati prasītāja, izvērtējot savu kredīta maksāšanas spēju un finansiālās iespējas.

Tiesas ieskatā atbildētājam nav jāuzņemas izdevumi saistībā ar dāvanām bērniem Ziemassvētkos, ievērojot to, ka dāvināšana ir individuāls, personalizēts process, kurā vai dāvināt un ko dāvināt vecāks izvēlas pats. Minētais attiecas arī uzturlīdzekļu aprēķina pozīciju "dāvanas personālam" un "puķes".

Tiesas ieskatā atbildētājam nav jāuzņemas arī izdevumi par aukles pakalpojumiem. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka objektīvi šādi pakalpojumi ir nepieciešami, kā arī pierādījumi tam, ka aukles pakalpojumi tiek apmaksāti prasītājas norādītajā apmērā.

Iebilstot pret uzturlīdzekļu apmēru, atbildētājs norādīja, ka viņš apmaksā izdevumus saistībā ar bērnu pulciņiem.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 178. pantu bērna aprūpi un uzraudzību īsteno tas no vecākiem, pie kura bērns dzīvo. Ņemot vērā minēto, norādāms, ka bērnu uztur tas vecāks, pie kura dzīvo bērns, bet otram vecākam ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus vai nu labprātīgi vai ar tiesas noteikto spriedumu, tā kā vecāki nav spējuši vienoties par uzturlīdzekļu maksāšanas kārtību, tad visi izdevumi bērna uzturam gan faktiskie, gan nepieciešamie, t.sk. par pulciņiem, ir nosakāmi ar tiesas spriedumu, piedzenot uzturlīdzekļus no tā vecāka, ar kuru bērns kopā nedzīvo, proporcionāli vecāku mantiskajam stāvoklim.

Tiesa ir izvērtējusi atbildētāja mantisko stāvokli, secinot, ka atbildētāja mantiskais stāvoklis ir tāds, kas ļauj maksāt bērniem vairāk kā minimālos uzturlīdzekļus.

Ņemot vērā pušu ienākumus, tiesa atzīst, ka, sadalot bērnu uzturam vēlamo summu proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim un ievērojot katra vecāka ieguldījumu bērnu uzturēšanai, tad tiesas ieskatā no atbildētāja prasītājas labā piedzenami 200 EUR mēnesī katra bērna uzturēšanai.

Pārējā daļā prasība par uzturlīdzekļu piedziņu 163,25 EUR apmērā ir noraidāma kā nepamatota un nepierādīta.

Nosakot uzturlīdzekļu maksāšanas sākuma termiņu, tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma 5. panta sesto daļu, ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas judikatūru, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 29. augusta*

spriedumu lietā Nr. SKC-556).

Lietā noskaidrots, ka atbildētājs kopš prasības celšanas maksā prasītājai minimālos uzturlīdzekļus bērniem, līdz ar to piedzenamo uzturlīdzekļu aprēķinā ir ieskaitāmas naudas summas, kuras atbildētājs samaksājis bērnu uzturam laikā no 2021. gada 16.februāra.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami no brīža, kad celta prasība lietā, t.i., no 2021. gada 16.februāra.

Civillikuma 198. panta 4. punkts noteic, ka aizgādība izbeidzas, kad bērns sasniedzis pilngadību. Tiesa uzskata, ka nepilngadīgais atbrīvojas no vecāku aizgādības, sasniedzot pilngadību, ir darbspējas vecumā, un tad pats var realizēt savas tiesības, ja nevar sevi apgādāt, ir tiesīgs izvēlēties, vai vēlas saņemt uzturlīdzekļus no vecākiem un celt atsevišķu prasību par uzturlīdzekļu piedziņu.

Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu prasījumu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus līdz bērnu pilngadībai. Minētās atziņas ir nostiprinātas judikatūrā (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2017. gada 31.marta spriedumu lietā Nr. SKC-1028/2017*).

Civillikuma 179. pantā noteikts, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ievērojot minēto un to, ka minimālā alga valstī tiek regulāri pārskatīta, kā arī, lai nodrošinātu bērnu intereses, tiesa atzīst, ka spriedumā ir nosakāms, ka maksājamo uzturlīdzekļu apmērs ir ne mazāks kā valstī noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu prasītāja /pers. A/ atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu.

Ievērojot minēto un Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā un 42.panta pirmajā daļā nostiprināto principu, ka tiesas izdevumus sedz prāvu zaudējusī puse, no atbildētāja valsts ienākumos ir piedzenama nesamaksātā valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu no prasības summas 4800 EUR (400 EUR (200 EUR x2) x12) maksājama valsts nodeva 426,64 EUR.

Līdz ar to no atbildētāja valsts ienākumos ir piedzenama valsts nodeva par uzturlīdzekļu piedziņas prasījumu, tas ir, 426,64 EUR apmērā un atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar pavēstu uzziņu ir 2,16 EUR.

Prasītāja iesniegusi pierādījumus, kas apliecina viņas izdevumus par advokāta sniegtajiem pakalpojumiem 592,90 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktu un otro daļu šie izdevumi advokāta palīdzības samaksai ir piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms termiņš 10 dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu ir nosakāma sprieduma nekavējoša izpilde daļā par uzturlīdzekļu piedziņu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 19.marta lēmumu daļēji apmierināts /pers. A/ lūgums par pagaidu lēmuma pieņemšanu un ar minēto lēmumu nolemts uz laiku līdz cita nolēmuma pieņemšanai lietā piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. A/ uzturlīdzekļus bērnu uzturam 160 EUR apmērā ik mēnesī katram bērnam.

Taisot spriedumu lietā, ir izbeidzama minētā lēmuma izpilde.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 97., 193., 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus bērnu /pers. E/, personas kods /personas kods/, un /pers. F/, personas kods /personas kods/, uzturam 200 EUR (divi simti *euro* 00 centi) katram ik mēnesi no 2021.gada 16.februāra, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālas mēneša darba algas līdz bērnu pilngadībai.

Noraidīt/pers. A/ prasību daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam 163,25 EUR apmērā katram.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos tiesāšanās izdevumus - valsts nodevu 426,64 EUR (pieci simti septiņdesmit divi *euro* 44 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,16 EUR (divi *euro* 16 centi).

Valsts nodeva iemaksājama – saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, Saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Iemaksas mērķis: Norāda datus personas vai lietas identificēšanai. Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, Saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Iemaksas mērķis: 21499, kā arī norāda datus personas vai lietas identificēšanai.

Dokumenti, kas apliecina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniedzami tiesā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods personas kods /personas kods/, izdevumus advokāta palīdzības samaksai 592,90 EUR (pieci simti deviņdesmit divi *euro* 90 centi).

Noteikt, ka par labu /pers. A/ piedzenamo summu samaksa veicama uz kontu Nr./konta numurs/, AS "Swedbank".

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Noteikt nekavējošu sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu.

Izbeigt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 19.marta lēmuma par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu izpildi.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums faktiski sastādīts un pieejams 2021.gada 5.oktobrī.

Tiesnesis A.Vasiļevskis